

πρὸ αὐτοῦ μισθώσαντες αὐτήν. Ἐκλέξας δ' ἐκ τῶν τάξεων τῶν Καταλωνίων διακοσίους τῶν ἀρίστων ἱππέων καὶ τριακοσίους πεζοὺς στρατιώτας καὶ δοὺς εἰς αὐτοὺς μισθὸν καὶ χώρας, ἐν αἷς νὰ ἐγκατασταθῶσιν, εἶπεν ἔπειτα αἰφνιδίως εἰς τοὺς λοιποὺς νὰπέλθωσιν, ἀφ' οὗ πρῶτον παραδώσωσιν εἰς αὐτὸν τὰ κάστρα τὰ χάριν αὐτοῦ κυριευθέντα ὑπ' αὐτῶν καὶ τὰ ληφθέντα λάφυρα. Ἐκεῖνοι δὲ ἠρηθήσαν μὲν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, καὶ ὑπέμνησαν αὐτὸν, ὅτι ἐχρεώσται εἰς αὐτοὺς μισθὸν τεσσάρων μηνῶν, ἀλλὰ προέτειναν νὰ προσκυνήσωσιν αὐτὸν ὡς κύριον τῶν κυριευθέντων κάστρων, ἃν ἤθελεν ἐπιτρέψει εἰς αὐτοὺς νὰ παραμείνωσιν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπειδὴ οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἠδύναντο νὰ μεταβῶσιν ¹. Ὁ δὲ Βάλθερος ἀπεκρίθη ἀγερώχως, ὅτι ἐμελλε νὰ ἐξώσῃ αὐτοὺς διὰ τῆς βίας, καὶ προέβη διαρκούντος τοῦ φθινοπώρου καὶ τοῦ χειμῶνος εἰς παρασκευὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπειλῆς ταύτης. Ἄγγελοι αὐτοῦ μετέβησαν εἰς πάσας τὰς φραγκικὰς χώρας, ὅπως ζητήσωσι βοήθειαν ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ· ἅπαντες δ' οἱ μεγάλοι τιμαριούχοι τῆς Ἑλλάδος ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτοῦ. Καὶ δὴ ἦλθεν ὁ Ἄλβερτος Παλλαβιτσίνης, μαρκιὸν τῆς Βοδονίτζης καὶ ἐκτιμήριος τῆς Εὐβοίας ὡς ἐκ τοῦ γάμου μετὰ τινος τῶν κληρονόμων τῶν Δαλλεκάρτσερη, ὁ αὐθέντης τῶν Σαλώνων Θωμᾶς Γ', ὁ πιστὸς ὑποτελής τῶν δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις ἐπ' ἐσχάτων εἶχε γείνει πρωτοστράτωρ τῆς Ἀχαΐας, Βονιφάτιος ὁ Οὐρηρωναῖος, ὁ ἰσχυρὸς βαρῶνος ἐν Εὐβοίᾳ, ὅστις τὰ πάντα ἐχρεώσται εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ προκατόχου τοῦ Βαλθέρου, καὶ δύο ἄλλοι ἐν Εὐβοίᾳ δυνάσται, ὁ Γεώργιος Γκίζης, κύριος μιᾶς τῶν τριῶν βαρωνειῶν τῆς νήσου ταύτης καὶ δυνάστης τῆς Τήνου καὶ Μυκόνου, ὅστις εἶχε ζωγηρηθῆ ὑπὸ τοῦ Ῥογήρου de Lloria πρὸ εἴκοσι περίπου ἐτῶν, καὶ ὁ Ἰωάννης de Maisy, ὅστις εἶχεν ἀναλάβει τὴν φύλαξιν τοῦ βασιλόπαιδος Φερδινάνδου. Οἱ δὲ φίλοι Ἀνδηγανοὶ, ὑπὲρ ὧν ὁ Βάλθερος εἶχεν ἀγωνισθῆ ἐν Σικελίᾳ, προθύμως ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς ἐν τῷ Μορέᾳ ὑποτελεῖς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Νεαπόλεως ὑπηκόους νὰ σπεύσωσιν ὑπὸ τὰς ἀθηναϊκὰς σημαίας· καὶ ὁ δοῦξ δὲ τῆς Νάξου φαίνεται ὅτι ἔστειλε βοήθειαν ἐκ τῆς νήσου ². Οὐδέποτε δὲ στρατιὰ οὕτως ἀξιόμαχος εἶχε

¹ Χρονικὸν τοῦ Μορέως στ. 7282-92. — Libro de los fechos σ. 117 (ὅπου ὁ Βάλθερος συγγέεται πρὸς τὸν Γουίδωνα Β'), 119, 120.

² Libro de los fechos σ. 120, δι' οὗ χωρίου ἐπιβεβαιοῦται ἡ γνώμη τοῦ Sauger Histoire nouvelle des anciens Ducs de l'Archipel. Ἔκδ. 1699 σ. 130. Ἑλλ. μεταφρ. Π. Καράλη. Ἐν Ἐρμουπόλει. 1878 σ. 87.

